

Og vi har hørt undervisningsministeren foreslå, at man gennem kampagner kunne søge at få de unge til at søge ind i sygeplejefaget, og så kunne jeg tilføje, at man også kunne lave kampagner, der gik ud på at få de ældre, altså de 50 pct., der har forladt faget, til at komme tilbage til det.

Endelig kan man sige, at da det er amterne, der uddanner sygeplejerskerne, er det altså dem, der har foden på denne pedal, og da det også er dem, der er hovedaftagerne, må de se at løse problemerne, og amterne har fra 1998 fået en yderst favorabel aftale, og derfor går jeg ud fra, at de bruger nogle af pengene på det område.

Når alt det er sagt, må jeg også sige, at uddannelseskapaciteten er fordoblet inden for de seneste år inden for lærer-, pædagog- og lægeuddannelserne. Inden for sygeplejerskeuddannelsen er der kapacitet nok, men ikke stor søgning, og det må amterne så gøre noget ved.

Endelig har man som led i arbejdsmarkedspolitikken givet adgang til merituddannelser, dvs. særligt tilrettelagte uddannelser for voksne, der ønsker at uddanne sig til pædagoger eller sygeplejersker, og det synes vi er et meget godt tiltag.

Vi kan altså ikke støtte forslaget til vedtagelse.

Annette Just (FP):

Nu er jeg jo kommet på en vanskelig opgave, idet jeg gerne vil starte med at takke undervisningsministeren for det indlæg, han indledte debatten med, for det var faktisk utrolig fornuftigt og sagligt, men det er jo vanskeligt for et Fremskridtspartimedlem at gøre sådan noget, navnlig i starten.

Men det er selvfølgelig vigtigt at få lagt både undervisningen og optagelsen til rette på en sådan måde, at det kan komme til at fungere, og dér vil jeg godt nævne noget af det, som hr. Bruno Jerup sagde, nemlig at muligheden for at gå på aftenseminarium samtidig med, at man er arbejdsløs, stadig burde foreligge.

Vi var faktisk modstandere af, at man nedlagde den mulighed for at uddanne sig samtidig med, at man stod til rådighed for arbejdsmarkedet, for der er ingen naturlig forklaring på, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet 24 timer i døgnet. Man må vel også en gang imellem have lov til at sove lidt, og man kan vel også få lov til at læse lidt. Og det, at man viser det initiativ, at man også prøver på at

videreuddanne sig eller dygtiggøre sig inden for sit område samtidig med, at man søger arbejde, synes jeg er al ære værd, og derfor håber jeg på, at undervisningsministeren vil se på den sag endnu en gang.

Og som det er sagt før, er det selvfølgelig også helt naturligt, når man ser på læge- og sygeplejerskeuddannelserne – og det ved jeg at undervisningsministeren har været inde på i anden sammenhæng – at spørge, om det er rimeligt, at så mange studerende fra de andre skandinaviske lande kommer ind på disse studier. Og det er med fuldt overlæg – for ikke at hænge en enkelt nationalgruppe ud, som har optaget en meget stor del af læge- og sygeplejerskeuddannelsespladserne – jeg udtrykker mig på den måde, at jeg siger »andre skandinaviske lande«.

Men det tror jeg også vi finder en fornuftig løsning på. Det var i hvert fald det svar, jeg fik af undervisningsministeren før: at det har man i Nordisk Råd prøvet at finde en løsning på, således at vi på den måde får luget ud og får uddannet nogle danske studerende på de her områder.

For det er da helt rigtigt, at der skal uddannes både læger og sygeplejersker, og hvad der nu ellers er, f.eks. omsorgsassistenten, men er det rimeligt, at det er så vanskeligt for plejepersonalet at blive omskolet? Jeg synes det ikke. Hvis man, når man har været på et plejehjem, eller hvor det nu har været, i mange år og der så pludselig kommer nye uddannelseskrav, så skal starte helt forfra på en uddannelse, frem for at der også gives goodwill for det, som man i al den tid har brugt sin arbejdskraft på, og hvor man i øvrigt har vist, at man kunne klare det, så virker det for mig og i øvrigt for det meste af den danske befolkning fuldstændig tåbeligt.

Og er det rimeligt, når man er sygeplejerske, at man skal bruge timer på – hvis jeg må bruge et godt gammelt udtryk – papirusseri i stedet for at gøre det, som man rent faktisk er uddannet til? Det synes jeg ikke. Jeg synes, det er spild af tid, når der er masser af kontoruddannet arbejdskraft til at klare det rent papirussermæssige.

Og er det rimeligt, at en hjemmehjælper skal bruge så mange timer på at lade sig tyrannisere af alle de møder, som vi kan læse om? Det synes jeg ikke, for det, som hjemmehjælper skal, er at tage ud i hjemmene og yde en reel hjælp. Og det er jo rent mødetyranni, og det er